

ри тъй, добрый египтянинне! великодушныйтъ съперникъ трѣба, ако е възможно да са спасе! предлежи война помежду Бакха и Изида.

— Да видими! отговори египтянинътъ.

Отъ изново са потеглихж лостоветѣ, и са отворихж пятныйтъ врата. Египтянинътъ излѣзе и злочестата Недія са исправи предъ него.

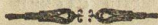
— Ще ли го псѣфришь? извика тя, като си сплете ржцѣтъ.

— Ела подирѣ ми, момиченце, у дома. Ще ти прикажж нещо, интересътъ ти го иска.

— Ще ли го спасешъ?

Никакъвъ отговоръ не стигж до слуха на внимателното момиче, Арбакъ трѣгнж, и тя като помисли малко, послѣдува го млчешката.

«Трѣба да държж на здраво мѣсто туй момиче, за да не обади на живъ чловѣкъ работата за либичето, а колкото за тщеславнат а Юлія ти нема, да издаде себе си.»

ГЛАВА 8.

Классическо погребеніе.

Когато египтянинътъ ковеше тѣзи козни жалостъта и смъртъта владѣяхж въ къщата на Иона. Утрината на описаната ноцъ бѣше назначена за тризненния обредъ и за погребеніето на Аинкида. Мъртвеца быде пренесенъ отъ храма на Изида въ къщата на найближната му роднина, и Иона въ едно време чу смъртъта на брата си и обвиненіето на годевика си въ убиванъето му. Първыйтъ ударъ на скърбъта, който смаза душата ѣ, не ѣ даде възможность да помисли друга второстепенна мьсль, и благочестивото млченіе на слугытъ не ѣ позволяваше да научи сичкытъ подробности на обвиненіето противъ Главка, и нито болѣстьта му, нито безуміето което го бѣ слетило, нито належащата му сѣдба познаваше. Тя чу само обвиненіето противъ него, и го отблѣснж тосъ часть съ негодованіе, а като са научи че обвинительтъ е Арбакъ не ѣ трѣбаше вече друго за да са убѣди и увѣри че сѣщійтъ убійца е Арбакъ; но грижата на древнытъ за отдаванъето на погребалнытъ почести на помена на умрѣлытъ роднины бѣ извънредно голѣма и важна, и заради туй Иона бѣ длѣжна да ограничи въ чертога, дѣто лежеше мъртвецътъ, и скърбъта си и подозрѣніята си. Горката! не бѣ предъ